

*Haart in oorlogstijd
door Karin Harmsen,*

(geb. 04-01-1966),
Gedeelte uit een interview (mei 1980)
met haar vader:
Johannes Hermanus Arnoldus
(Johan) Harmsen, geb. 16-1-1917,
overl. 21-1-2003.
Zij woonden op Haartseweg 23.
(nu: Fam. Jansen en Mevr. Schurink)

***'De bevrijding was op 'Goede Vrijdag',
30 maart 1945.***

*De Engelsen kwamen langs met hun tanks.
Een paar Duitsers sloften er achteraan. Zij waren
gevangen genomen. Veel Duitsers gaven zichzelf
over, maar er begonnen ook wat soldaten nog te
schieten. Er zijn toen nog grote, erge ongelukken
gebeurd.*

*Op de dag van de bevrijding zaten er nog wat
Duitsers in ons huis. Ze zijn toch nog vlug
gevlucht, toen de Tommies (Engelsen) er aan
kwamen.*

*Gelukkig maar, want als ze waren begonnen met
schieten, kon ons huis nog wel eens in brand
gevolgen zijn.*

*Toen de Tommies eraan kwamen, is mijn vader
naar de weg gegaan, waar hij sigaretten, die
nergens meer te krijgen waren, kreeg.
Ook dozen harde biscuits kon je krijgen.'*

*'Overal begonnen de bevrijdingsfeesten en ook
de bevrijdings-kerkdiensten, om God te danken,
werden gehouden.*

*Er werden veel dingen uitgebeeld wat in de oorlog
niet mocht, b.v. karnen of dorsen of spinnen.*

Er werden grote feesten gevierd.

*Maar zachtjes aan ging alles weer z'n gewone
gang. Veel producten kon je weer kopen. Overal
zag je mensen bezig met hun huis weer op te
bouwen of om iets wat vernield was te maken.*

Op 1 mei 1945 stond in De Graafschapper:

'De zaterdagmiddag gehouden voetbalwedstrijd tussen Aalten 1 en de Tommies werd door de Tommies gewonnen met 3-2. Zoals bekend is de opbrengst ten bate van het Rode Kruis.'

En zo langzamerhand ging het leven weer rustig en gewoon verder. Maar de herinneringen blijven.....

Wij herinneren onze helden, hen die streden jarenlang en vaak offerden hun leven in de strijd voor ons belang.

Nu de vrijheid is gekomen, brengen wij ontroerd een groet aan de strijders die verbeterd vochten voor ons hoogste goed.

Een wondere blijheid ontspant ons gezicht.
Het is door een stralende vreugde verlicht.

Wij voelen ons dankbaar! Wij voelen ons blij!
Want eindelijk, eindelijk, zijn we weer vrij!

Ida Marie Kriesz.

Wat hebben we van de oorlog geleerd?

Wat samenwerking en onbaatzuchtige vriendschap betekenen.

Wij hebben gezien, dat Nederland 'jongens van stavast' bezit.

Met dezelfde offervaardigheid zullen wij thans in vrijheid werken om ons Vaderland er weer boven op te krijgen!

'De toekomst lacht ons vrolijk tegen
met schitterende glans.

De 'vrijheid' roept met nieuwe wegen!'

'De Graafschapper', 31 maart 1945.